

Különös esküvő

Mikor Victor atya megérkezett a Mania birtokra, ebbe a pompás edinburghi kastélyba, már minden készen állt a különös esküvő lebonyolítására. Maniela Hanás, a többszörös milliomos skót farmer egyetlen lánya, ott állt a vigyorgó koponyájú, sárgult bordás csontváz mellett, melyet mint vőlegényt erre az alkalomra vastag üvegű szekrénybe állítottak. A szekrény elülső oldalán aranyablán ez a szöveg volt olvasható:

ROBERT PREISS
élt 29 évet
meghalt Brazíliában

A vendégek némán álltak a hűvös, hatalmas teremben, melynek vastag falait a nyári forróság hiába ostromolta. Az ablakok előtt nagy koronájú fák ringatóztak, s a terasz előtt indiai segédmunkások vonultak lassan a távolban. A park fái közül ide csillogott a tenger tajtékzó, szürkéskék vize, melyen a sodrást követve kisebb-nagyobb hajócskák szállították kelet felől a kávé, a teát és a banánt. Alaposan, becsületesen meggondoltam: örök hűséget akarok esküdni. Robert Preissnek, akit szerettem és szeretek halálomban is – jelentette ki Victor atya kérdésére a ragyogó szépségű fiatal lány –, s fogadom, eskümhöz hűtlen nem leszek. Büntessen meg az Úr a legszörnyűbb büntetéssel,átkozzon meg a világ, haló poraimat ne fogadja be a föld, ha életemben más férfira emelném szemem szerelemmel. A vőlegényemet én találtam meg Isten különös rendelése folytán, csodával határos módon, és most már meg is akarom tartani magamnak halálomig. Tiszteletes úr, adja erre az eskümre áldását!

Ezt a pap nem tagadhatta meg. Megtörtént tehát az ünnepélyes aktus. Skócia egyik legszebb virága férjhez ment egy tépett, kígyómart, tört csontvázhhoz. A vőlegényt ezek után elhelyezték a kastély kriptájában. A menyasszony pedig még aznap hajóra szállt, és elutazott Brazíliába, föl a Rio Negrón, egy isten háta mögötti missziós állomásra.

Mikor néhány év múlva megint arrafelé vetett a sors, ahol ezt a borzalmas esküvőt átéltem, megtudtam, hogy Maniela Hanás már egy venezuelai AIDS-telep ápolófőnöknője, tehát hű maradt a halottjához, akit oly kimondhatatlanul szeretett...

Egy ember eltemetkezik a magányban. Lemondunk róla, s ha szerettük, megkönnyezzük. Ritkán tart a fájdalom egy esztendőnél tovább, aztán már csak a kegyelet és emlékezés szép, de nem kínzó szokása köt össze bennünket vékony szállakkal. Az emlékezés jogánál fogva tehát ismerjük meg a különös esemény előzményeit. mert itt olyan eset történt, amit semmiféle lélekbúvár megmagyarázni nem tud, s aminek titkát talán csak évezredek múlva fogja megoldani a tudomány.

Akkor is tűrhetetlen, meleg, párás éjszaka volt, mikor a Hanás-ház könyvtárszobájában a szép Manielával a hatalmas térképek fölé hajoltunk. Maniela illatos haja megérintette az arcomat, finom ujjai néha közelebb kerültek az enyéimhez. A hajóm ott ringatózott a birtok magánkikötőjében. Csupa kis termetű, cserzett bőrű indiai segédmunkás énekelve rakta a hajó öblös raktáraiba a teazsákokat. A leány nem nézett ki a holdvilágos éjszakába. Nem érdekelte sem a Hold, sem a tenger. Pedig valahol a lugasok egyikében talán éppen neki szólt a gitár és egy szerelmes férfi lány éneke. Neki dúdoltak a tenger hullámai, s őt ünnepelte a Hold, amint a fák közül rákacsintott. Maniela Brazília, e titokzatos, ismeretlen világ térképe fölé hajolt. Vonalak, körök, színek és árnyak váltakoztak a vastag papíron, és árnyak szaladgáltak a könyvespolcokon, a félelmetesen árnyékolt háttérben. Csend volt idebent, míg kint az élet viháncolt. Árva szúnyog zümmögött a fejünk körül, s az egyik sarokban halkán koppant valami.

Abban a pillanatban, amikor odanézttem, Maniela felsikoltott:

– A két pont! Nézd! A két pont! Itt kell lennie: Istenem!

Esküszöm mindenre, ami szent nekem, magam is láttam a két pontot.

Mint parányi, gyufafej nagyságú kőd, a térkép egyik fehérén hagyott részén! Lehetetlen volt összetéveszteni más, odarajzolt kék foltokkal. Nem is akadt a közelében ilyen, hiszen az a terület, amelyen megjelent, talán még nem látott fehér embert. S a két pont egy perccel azelőtt még nem volt ott!

Nem is maradt sokáig, talán két lélegzethosszat, aztán szétfoszlott a semmibe. S én, nem is tudom, hogy miért, piros ceruzával megjelöltem a jelenés helyét.

Másnap már szervezték azt a hatalmas expedíciót, amely Manaus felett egész hosszában Venezueláig majd átkutatja a terepet, amelynek helyét a térképen megjelent két pont jelezte. Maniela ugyanis határozottan állította, ott kell megtalálni Preisst, a vőlegényét, a híres utazót és vadászt, aki Manaus környékét és az Amazonas menti őserdőket kutatja. Aki annyi tájat feltárt már, de arról az utazásról, amelyet tizennyolc hónappal ezelőtt kezdett... A tervezett hét hónap helyett immár másfél év telt el. Az Amazon elnyelte őt is, mint annyi mást, de Maniela nem akarta csak úgy odaadni azt a férfit, akit életénél is jobban szeretett.

Lázasan készült mindenki. Brazília Belém kikötőjében emberek, tudósok hada és helikopterek nyüzsögtek. S két nap múlva elindult a nagy menet, terepjárókkal és három felderítő helikopterrel. Az egyik felderítőgép meglepő eredményről adott jelentést. Pontosan ott, ahol a térképünkön mindkettőnk szeme láttára a két a pont megjelent, megtalálták Robert Preisst, a híres felfedezőt. Hat másik holttest társaságában ott sárgállott a csontváza egy erdei tisztáson, ahol kétségtelenül az őserdő kegyetlen indiánjai támadták meg. Húsát réges-régen eltüntették csontjairól a vadon állatai, kígyók, hiénák, férgek, hangyák. Csak egy kis papírdarabot hagytak épen Robert szorosan zárt tenyerében, hogy az orvosok is alig tudták kifejtetni csontujjai közül. Nem írt a papírlapra többet a szerencsétlen férfi, csak Maniela nevét. Bizonyára ezzel a névvel az ajkán halt meg.

Hát így volt.

Az ember néha érthetetlen dolgok tanúja. Vannak szívek, amelyek a távolból is hallják egymás dobogását, de azt is, amikor életük kis motorja örökre megáll. Csak így lehet, hogy a két pontnak meg kellett jelennie a térképen, mert így akarta ezt egy halott, aki ott hevert egy erdei tisztáson, s akinek szelleme erősebb volt, szerelme pedig állhatatosabb, mint az életet a haláltól elválasztó mérhetetlen időrengeteg.

Kópocs Tibor: *A Ló (Bulcsú horka emlékére)*, akril, 2012–14